

Autor

Verner Jauk (1953), naučnik i medijski umetnik, profesor na Univerzitetu u Gracu, radi u domenu "pop/muzika+mediji/umetnost", s muzikom kao fokalnom tačkom svoje medijske umetnosti. Studije u okviru eksperimentalne estetike odvele su ga ka približavanju nauke i umetnosti, dve discipline koje istražuju kako se fizička tela prilagođavaju dinamičnoj i kodiranoj virtualnoj stvarnosti. Logika slušanja i hedonističko ponašanje, uobličeni kroz pop/muzika, služe kao objašnjenja postavljenih hipoteza.

Rad

U skladu sa onim što pojam „lični“ označava u eri komandnog jezika kao medij interakcije žena-muškarac-mašina, kao odjek onoga što „ja“ označava u eri intuitivnih interfejsa, iHome / lični dom želi da bude produžetak u gestu-interakciji ljudskih bića sa prostorima, život sa stambenim prostorima koji su nalik partnerima. Budući da je zasnovan na sistemu telesne samo-regulacije pri uzbuđenju, na društvenom nivou, stvaranje iHome domova ne kolektivizira „ja“, već individualizira „mi“ – javljaju se „različita“ društvena „mesta“. Ne radi se o automatizovanoj mehaničkoj kontroli prostornih uslova koji se smatraju varijabilnim elementima u arhitekturi prostornog dizajna, svetlu i njegovom raspoloženju ili zabavnom multimedijalnom programu koji se sastoji od reči, zvuka, slike... radi se o emocionalnoj interakciji celog tela sa multi-senzorskim okruženjem, o upravljanju raspoloženjem, radi se o prilagođavanju okruženja hedonističkim potrebama tela u skladu sa paradigmom muzike u cilju formalizacije hedonističke interakcije tela sa okruženjem – konačno stvarajući virtualno okruženje, „Werk“ kroz odnose naprezanja i opuštanja. Prenet iz doživljavanja filma, a posebno muzike, upravljanje raspoloženjem znači

regulaciju telesnog stanja uzbuđenja u različitim raspoloženjima ka optimalno prijatnom osećaju dobiti. U tom procesu, dobra raspoloženja se uglavnom potvrđuju dobrim osećanjima, loša osećanja se kompenzuju dobrim osećanjima, ali tužna raspoloženja se posebno „proživljavaju“ kroz prijem medija koji indukuju tugu u obliku meta-emocije. Ljudi obično više vole vrstu regulacije raspoloženja koja pojačava ili kompenzuje. Kao što se izbor partnera događa prema sličnosti ili dopunjavanju vlastite ličnosti, odnosno, prema jačanju ili kompenzaciji vlastite ličnosti, ovaj izbor je takođe neophodan za upravljanje raspoloženja iHome-a. To se onda prilagođava potrebama ljudskog bića – u okviru muzičke paradigme reguliše se zvuk prostora i para-soničkog svetla, mirisa, kretanja vazduha u prostoru koje se fizički može osetiti... iHome prepoznaje raspoloženje čoveka na osnovu njegovih / njenih gestova, ekspresije celog tela koje prvenstveno komunicira uzbuđenje i prilagođavajući se uči da homeostatički optimizuje stanje uzbuđenosti u skladu s odgovarajućim promenama ponašanja – iHome je dakle produžetak hedonističkog tela i na taj način vodi ka društvenom domenu: on stvara opšta mesta za svako telo, strukturise „različite“ post-gradove.